

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาโครงการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของมหาวิทยาลัย
ภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11" สรุปผลการวิจัย
ดังนี้

วัตถุประสงค์ของงาน

1. ศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของมหาวิทยาลัยภาษาไทย ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ หัวหน้ามหาวิทยาลัยภาษาไทย และครูภาษาไทย
ที่มีต่อการจัดการ ภายในโรงเรียน
2. ศึกษาโครงการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของมหาวิทยาลัยภาษาไทย โรงเรียน
มัธยมศึกษา

ตัวอย่างประชากร   การวิจัย

ประชากร   วิจัยได้แก่ ผู้บริหาร หรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้ามห
วิทยาลัยภาษาไทย และครู   ใ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11
จำนวน 129 โรงเรียน   ตัวอย่างประชากรครูภาษาไทยโดยการใช้สูตรทาโร ยามาเน่
(Taro Yamane) และก   ตัวอย่างประชากรโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified
Random Sampling) รวม   นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 407 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 1 ชุด ใช้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น
3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบเลือกตอบ (Check List)
 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของมหาวิทยาลัยภาษาไทย
 แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)
 ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ แบบปลายเปิด (Open end)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน (ดูรายละเอียด ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความเหมาะสมและความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 50 คน ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม เท่ากับ .9812 แล้วจึงนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัย เป็นผู้ส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและโดยทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 368 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.41

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติทางสังคมศาสตร์ (SPSS^X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามขั้นตอนดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัชฌิม เลขคณิตรวม (Pooled mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (Pooled Standard Deviation)

นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

แบบสอบถามตอนที่ 3 นำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของมหาวิทยาลัยภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี ส่วนใหญ่เป็นครูปฏิบัติการสอนวิชาภาษาไทย มีอายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยระหว่าง 11 - 15 ปี และมีจำนวนคาบที่สอนระหว่าง 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 11 ในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านหลักสูตรน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตพบว่าข้อที่มีการจัดมากได้แก่ การจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา การจัดหาเอกสารหลักสูตรและคู่มือครูเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาปรับปรุงการสอนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น และการจัดประชุมปฏิบัติการทำแผนการสอนภาษาไทยก่อนเปิดภาคเรียน ส่วนข้อที่เห็นว่าการจัดน้อย ได้แก่ การจัดอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย การวางแผนการสอนร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และการวิเคราะห์และประเมินค่าแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้ในโรงเรียน

2. ด้านเนื้อหาและหนังสือเรียน

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตพบว่าข้อที่มีการจัดมากได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดทำเอกสารเพื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชา การศึกษาเนื้อหา ทำความเข้าใจ สึกฝนตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจและแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน และการจัดหาเอกสาร ตำรา หนังสืออ้างอิงที่ใช้ค้นคว้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะสอนมาไว้ในหมวดวิชา ส่วนข้อที่เห็นว่าการจัดน้อย ได้แก่ การแนะนำในการจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน การอธิบายให้ครูเข้าใจโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาไทยทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก และการจัดให้มีการวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. ด้านวิธีสอน

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย เห็นว่า มีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านวิธีสอนน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ คำนวณคะแนน พบว่า ข้อที่มีการจัดมาก ได้แก่ การยกตัวอย่างที่เด็กคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น เหตุการณ์ปัจจุบัน ดารา นักร้อง นักดนตรี ฯลฯ การจัด การเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความกล้าที่จะแสดงออก เช่น ให้กำลังใจและไม่ตำหนิ หรือ แสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนตอบคำถามไม่ได้ และการเสริมแรงด้วยวาจา ท่าทาง การให้ รางวัล ให้เด็กปรบมือ ส่วนข้อที่เห็นว่า มีการจัดน้อย ได้แก่ การเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดถึง ลักษณะวิธีการสอนของครูที่นักเรียนชอบ การปรบมือแก่ครูใหม่ในหมวดวิชาภาษาไทย เพื่อให้ เข้าใจระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการแนะนำเทคนิค การนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

4. ด้านสื่อการสอน

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครู ภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านสื่อการสอนน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ คำนวณคะแนน พบว่าข้อที่มีการจัดมาก ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดทำอุปกรณ์ การเรียนการสอนขึ้นเอง โดยใช้วัสดุที่หาง่าย ราคาถูก การชี้แจงให้ครูเห็นประโยชน์ในการ ใช้สื่อการเรียนการสอน และการเตรียมอุปกรณ์ให้ตรงกับเนื้อหา ส่วนข้อที่เห็นว่ามีการจัดน้อย ได้แก่ การใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน เช่น แยกประเภทสื่อการสอนออกเป็น หมวดหมู่ และจัดใส่กล่องเขียนป้ายให้เรียบร้อย ฯลฯ การทำรายชื่อหนังสือ วารสาร และอุปกรณ์ การสอนที่มีประโยชน์ให้แก่ครู และการแนะนำแหล่งบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครู ภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการวัดและประเมินผลมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ คำนวณคะแนน พบว่าข้อที่มีการจัดมาก ได้แก่ การเก็บคะแนนระหว่าง ภาคเรียนของครูให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ การประเมินผล บทเรียนทุกครั้งการสอน เช่น การตั้งคำถาม ทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัด ฯลฯ และการกำหนดเวลา และวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนของนักเรียนไว้อย่างแน่นอน ส่วนข้อที่เห็นว่ามีการจัดน้อย

ได้แก่ การประเมินผลงานและโครงการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนที่จัดขึ้นในหมวดวิชาภาษาไทย

6. ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยัมเลขคณิตพบว่าข้อที่มีการจัดมาก ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะภาษาไทยทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เช่น พูดได้วาที ฟังปาฐกถา แข่งขันการอ่านทำนองเสนาะ ประกวดการเขียนเรียงความ ฯลฯ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น แบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จัดกิจกรรมการแสดงละครเพื่อให้นักเรียนฝึกความคิดสร้างสรรค์ และการใช้คำถ้อยคำ ส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล การฝึกฝนและส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น เช่น ให้การบ้านกับนักเรียนทำล่วงหน้า การตรวจงานด้วยความถี่ถ้วน ทุกครั้ง ส่วนข้อที่เห็นว่าการจัดน้อยได้แก่ การประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นระยะ ๆ การจัดเวลาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านและการจัดอบรมสัมมนา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ

7. ด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทย

ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่ามัธยัมเลขคณิตพบว่าข้อที่มีการจัดมาก ได้แก่ การศึกษาหาความรู้จากสื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ ฯลฯ การสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสรับผิดชอบงานวิชาการด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนและการจัดให้ครูได้มีโอกาสแสดงผลงานและเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ เช่น จัดนิทรรศการ จัดป้ายนิเทศ ฯลฯ ส่วนข้อที่เห็นว่าการจัดน้อยได้แก่การสนับสนุนให้ครูเป็นสมาชิกวารสารทางวิชาการ หรือเป็นสมาชิกสมาคมที่เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทย การจัดประชุมนิเทศแก่ครูภาษาไทยที่บรรจุใหม่ หรือจัดครูที่เลี้ยงคอยแนะนำงานด้านวิชาการ และการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทย มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป ซับซ้อน สับสน ไม่น่าสนใจ และไม่สัมพันธ์กับเวลา ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการ โครงสร้าง เนื้อหาในหลักสูตรและไม่ศึกษาหลักสูตรก่อนสอน หลักสูตรไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรให้แคบลง เพิ่มเวลาหรือคาบในการเรียนภาษาไทย ครูภาษาไทยควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยเพิ่มเติม และควรจัดให้มีการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูภาษาไทยอยู่เสมอ

2. ด้านเนื้อหาและหนังสือเรียน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า เนื้อหามีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ขาดแคลนหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบนอกเวลา แบบฝึกหัดรายวิชาและเอกสารค้นคว้าเพิ่มเติม บางเนื้อหายากหรือง่ายเกินไป บางเรื่องไม่สัมพันธ์กับสภาพท้องถิ่น และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาและแบบเรียนให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ให้ทันสมัยและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จัดหาคู่มือครูในด้านเนื้อหาเอกสารต่าง ๆ และร่วมมือกันสร้างแบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และควรจัดการนิเทศด้านเนื้อหา จัดอบรมสัมมนา และจัดประชุมครูเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านเนื้อหาอยู่เสมอ

3. ด้านวิธีสอน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่าครูใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ยึดครูเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยส่วนใหญ่ยังยึดคะแนน และนักเรียนเบื่อหน่ายไม่สนใจ ครูขาดเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ขาดความกระตือรือร้น และเวลาเรียนมีน้อย นักเรียนไม่สามารถฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างทั่วถึง และเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนภาษาไทยใหม่ ๆ อย่างน้อยภาคเรียนละหนึ่งครั้ง ควรจัดให้มีการสาธิตวิธีสอนภาษาไทย หรือจัดทัศนศึกษาดูงานโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน และควรมีแนวทางในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีคู่มือครูให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าและเลือกใช้ตามความเหมาะสม

4. ด้านสื่อการสอน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า อุปกรณ์และสื่อการสอนมีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการไม่ทันสมัย ราคาแพง ครูขาดทักษะในการใช้และผลิตสื่อการสอนที่ทันสมัย และครูไม่เห็นความสำคัญของสื่อการสอน ยึดหนังสือเรียนเพื่อความสะดวกในการเรียนการสอนเป็นสำคัญ และเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณในการจัดหาซื้อสื่ออุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ ควรจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการผลิตและวิธีการใช้สื่อการสอนแก่ครูผู้สอน และควรมีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการสอนโดยใช้สิ่งของที่หาง่ายในท้องถิ่น แล้วย่นนำมาประกวดกัน เพื่อกระตุ้นให้ครูกระตือรือร้นและเห็นความสำคัญของสื่อการสอน

5. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า ครูไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะมีเวลาน้อย และครูมีงานพิเศษมาก ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่มีการปรึกษาหารือให้เป็นแนวเดียวกัน ต่างคนต่างจัด และนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะไม่มีผลต่อคะแนน และเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและสนับสนุนให้งบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเพียงพอ ควรมีการจัดการนิเทศ อบรม สัมมนา และเชิญวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก่ครูภาษาไทย และควรลดชั่วโมงสอนและหน้าที่พิเศษของครูภาษาไทย เพื่อให้มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

6. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า จุดประสงค์มาก ครูไม่สามารถวัดผลตามจุดประสงค์ได้ การวัดผลขึ้นอยู่กับครูผู้สอน จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบ ไม่มีข้อสอบที่มาตรฐาน และเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และการออกข้อสอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับเขตการศึกษา และระดับประเทศ ควรรวมจุดประสงค์ย่อยที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายกันให้เป็นจุดประสงค์เดียวกัน และควรจัดตั้งคลังข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ครูในโรงเรียนได้ยืมใช้โดยง่าย

7. ด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทย ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย เห็นว่า ครูขาดการส่งเสริม

และสนับสนุนในการเข้ารับการอบรมทางวิชาการ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการนิเทศเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ภายในหมวดวิชา ขาดเอกสารทางวิชาการ ตำรา และงานวิจัยใหม่ ๆ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการอบรม สัมมนาทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพของครูภาษาไทยอย่างน้อยปีละครั้ง ควรจัดหาวารสาร เอกสาร ตำรา งานวิจัยใหม่ ๆ มาไว้ในหมวดวิชาเพื่อให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ และสนับสนุนส่งเสริมให้ครูภาษาไทยได้มีโอกาสศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ด้านหลักสูตร ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความคิดเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านหลักสูตรน้อย คือ การจัดอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย การวางแผนการสอนร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และการวิเคราะห์และประเมินค่าแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้ในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤษฎี น้ำเพชร (2521: 114) วินัย คະสะถิถย (2523: จ) ศศิยา โสรัสสุชะโต (2524: จ) และชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527: 70 - 71) ที่พบว่าทั้งผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นว่าเป็นโรงเรียนได้ปฏิบัติการนิเทศภายในโรงเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรการนิเทศการสอนอยู่ในเกณฑ์น้อย ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร หัวหน้าหมวดและบุคลากรในโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิวัตร นาคะเวช (2528: 24) ที่ว่า โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ ขาดวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญ ขาดการนิเทศและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และจากผลงานวิจัยของ เอนก แยมบาน (2530: 181) พบว่าบุคลากรในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรม ประชุมหรือสัมมนาทางด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งอาจเนื่องมาจากการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมนั้นต้องใช้งบประมาณมาก และงานประจำของผู้เข้ารับการอบรมต้องตกเป็นภาระของผู้อื่น จึงไม่ให้ความร่วมมือ ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยด้านหลักสูตรนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นิเทศควรจะให้ความช่วยเหลือแนะนำให้ครูภาษาไทยได้ให้ความร่วมมือเพื่อจะได้มี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในด้านจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง เนื้อหา ของหลักสูตร ตลอดจนการจัดทำเอกสารหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมและได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

2. ด้านเนื้อหาและหนังสือเรียน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความคิดเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านเนื้อหาและหนังสือเรียนมาก ได้แก่ การศึกษาเนื้อหาทำความเข้าใจ สักผ่นตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจ และแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน และการจัดทำเอกสาร ตำรา หนังสืออ้างอิงที่ใช้ค้นคว้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะสอนมาไว้ในหมวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวี ชำนิช (2523: 77) ชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527: 95) พวงพยอม ศรีหามิติ (2529: 111) และ ชันทอง แสนอุ้ม (2530: 84) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีความต้องการการนิเทศทางวิชาการด้านเนื้อหา และหนังสือเรียนมาก เกี่ยวกับการจัดทำ หรือแนะนำวารสาร หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาเพิ่มเติม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หนังสือเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนที่สามารถรวบรวมเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการเรียน และช่วยรวบรวม แนะนำกิจกรรมให้ครูได้สามารถนำมาปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลทางการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษา ค้นคว้า และทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่เสมอ ดังที่ วิจิตร วรุตบางกูร และคณะ (2524: 13 - 14) ได้กล่าวไว้ว่า เนื้อหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้นและได้รับการปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดเวลา แม้ครูผู้สอนจะมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนอยู่อย่างดีแล้วก็ตาม การติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการ ในด้านเนื้อหาที่ตนสอนก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นครูภาษาไทยควรจะได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและหนังสือเรียน ตลอดทั้งการเข้าร่วมประชุม อบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม เพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงการใช้หนังสือเรียนไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

3. ด้านวิธีสอน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านวิธีสอนน้อย ได้แก่การปฐมนิเทศครูใหม่ในหมวดวิชาภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก แยมบาน (2530: 195) ที่พบว่า การปฐมนิเทศครูใหม่ได้รับการปฏิบัติน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ ขาดผู้รับผิดชอบในการจัดการนิเทศและ

อาจเนื่องจากครูที่ได้รับการบรรจุใหม่มีจำนวนน้อย และจากผลงานวิจัยพบว่า การจัดให้ครูได้มีโอกาสดูการสาธิต การสอนภาษาไทยที่ใช้ได้ผลดี เช่น การสอนแบบทักษะสัมพันธ์ ศูนย์การเรียน การสอนแบบสาธิต ฯลฯ การอธิบายให้ครูเข้าใจวิธีสอนแบบต่าง ๆ หลาย ๆ แบบ เช่น แบบบรรยาย อภิปราย ฯลฯ และเชิญวิทยากรมาบรรยาย สาธิตเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ มีการจัดน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะของครูในหลักสูตรใหม่ ดังที่ อัจฉรา ประไพตระกูล (2521: 83) ได้กล่าวไว้ว่า ครูสำหรับหลักสูตรใหม่ต้องรู้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนเทคนิคการสอนสมัยใหม่ รู้จักเลือกวิธีสอนให้เข้ากับเนื้อหา คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้เทคนิคต่าง ๆ ในการสอน เพราะการรู้วิธีสอนอย่างเดียวไม่ช่วยให้การสอนสำเร็จเท่าที่ควร และนอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า การสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน เช่น การให้นักเรียนตกแต่งห้องเรียน โดยใช้รูปภาพหรือต้นไม้ การใช้วาจาสุภาพกับนักเรียน และการจัดการสอนโดยยึด เด็ก เป็น ศูนย์กลาง เช่น ให้เด็กอภิปรายสรุปบทเรียน ชักถามปัญหาข้อสงสัยในเนื้อหาที่เรียนทุกครั้ง พบว่า มีการจัดมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2523: 53) ที่กล่าวว่า ในการนิเทศทางวิชาการด้านการสอนนั้น ผู้ให้การนิเทศควรจัดให้มีการแนะนำเทคนิคการสอนภาษาไทยที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง แนะนำ การใช้จิตวิทยาในการเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้ ผู้นิเทศควรเห็นความสำคัญในการปฏิบัติการนิเทศด้านวิธีสอนหรือกระตุ้นให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น สนับสนุนให้ทดลองใช้วิธีสอนใหม่ ๆ แนวคิดใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน เพื่อให้ครูภาษาไทยนำแนวคิดเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ ไปพัฒนาและปรับปรุงการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. ด้านสื่อการสอน ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความเห็นว่ามีการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านสื่อการสอนน้อย ได้แก่ การสาธิตการใช้อุปกรณ์การสอนใหม่ ๆ การเชิญวิทยากรมาสาธิตการใช้และการผลิตสื่อการสอน การทำรายชื่อนหนังสือ วารสาร และอุปกรณ์การสอนที่มีประโยชน์ให้แก่ครู และการแนะนำแหล่งบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ นำเพชร (2521: 116) ชลอ จันทรกุล (2524: 119) ศติยา โสรัสสุชะโต (2524: 91) ประสม นนทสุวรรณ (2524: 64) และ พวงพยอม ศรีหาวัดติ (2529: 119) ที่พบว่า ครูเห็นว่ามีการนิเทศการใช้สื่อการสอนแก่ครูในเกณฑ์น้อย ครูยังใช้อุปกรณ์การสอนน้อยมาก หรือเกือบไม่ได้ใช้เลย และการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้คำแนะนำเรื่องการสร้างการใช้

ตลอดจนการเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน มีการปฏิบัติน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูขาดความรู้ความสามารถในการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอน ดังที่ นุชรินทร์ พันธ์ขาว (2522: 67) ได้วิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูภาษาไทยพบเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนคือ ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอนเอง เพราะมีภาระการสอนมาก ครูขาดความรู้และทักษะในการผลิต ขาดงบประมาณส่วนตัวในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน ทางโรงเรียนมีสื่อการสอนจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอกับความต้องการ และสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชันทอง แสนอุ้ม (2530: 34) พบว่าในการใช้สื่อการสอน ครูไม่สามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างเต็มที่ เพราะขาดแคลนสื่อการสอน และขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการสอน แต่หากครูภาษาไทยได้รับการนิเทศเพื่อผลิตสื่อการสอนอย่างง่ายได้ ก็จะทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยลง และถ้าหากครูภาษาไทยได้รู้แหล่งที่จะบริการเกี่ยวกับสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ก็จะช่วยลดปัญหาการขาดแคลนสื่อการสอนได้ นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523: 225) ยังได้เสนอแนะวิธีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ และสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้ เช่น การเก็บสะสมรูปภาพ ปฏิทิน การขอความร่วมมือจากครูศิลปะหรือบรรณารักษ์ และขอบริจาคจากองค์การบริหารหรือสถานการศึกษา ฯลฯ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ครูภาษาไทยจำเป็นต้องได้รับการนิเทศด้านสื่อการสอน ดังที่ สุวรรณ ศรีคุณ (2527: 62) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ประกอบการสอน

5. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการวัดและประเมินผลมาก ได้แก่ การส่งเสริมให้ความรู้แก่ครูให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบวิชาภาษาไทย เพื่อจัดทำคลังข้อสอบ การจัดอบรมครูเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ตรงตามจุดประสงค์ และการจัดหาหนังสือระเบียบการวัดประเมินผลตัวอย่างข้อสอบ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปองจิต อ่อนเพ้า (2522: 89) คติยา ไสรัสสุชะโค (2524: 80) และ ชันทอง แสนอุ้ม (2530: 96) ที่พบว่า ครูต้องการให้มีคลังข้อสอบเพื่ออิมใช้ มีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล จัดทำคู่มือและอุปกรณ์ในการวัดและประเมินผลให้เพียงพอ และการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อสร้างข้อสอบมาตรฐานของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูประสบปัญหาในการสร้างแบบทดสอบเพื่อให้สอดคล้องกับ

จุดประสงค์การเรียนรู้ จึงได้จัดให้มีการส่งเสริมอบรมครูในการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผล การจัดหาคู่มือการวัดและประเมินผล และมีการวิเคราะห์จัดทำคลังข้อสอบเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทยให้มีมาตรฐานและเป็นแนวเดียวกันขึ้นในหมวดวิชาภาษาไทย และนอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า มีการประเมินผลงานและโครงการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนที่จัดขึ้นในหมวดวิชาภาษาไทย มีการจัดน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ ฉายะเกษตริน (2529: จ) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน ได้แก่ ปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ อันเนื่องมาจากที่ผู้นิเทศภายในโรงเรียนยังขาดความรู้เฉพาะด้าน และทักษะในการนิเทศการศึกษา และขาดการแนะนำจากผู้มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน การจัดระบบยังไม่มีประสิทธิภาพงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เอนก แยมมาน (2530: 181) พบว่า มีการวิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมโครงการนิเทศภายในโรงเรียน ยังไม่แพร่หลาย ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องกับนิเทศไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการวัดและประเมินผล ดังนั้นผู้นิเทศควรส่งเสริมและจัดให้มีการนิเทศด้านการวัดและประเมินผลให้แก่ครูภาษาไทย เพื่อจะมีผลทำให้งานด้านการวัดผลและประเมินผลประสบความสำเร็จและบรรลุผลตามที่ตั้งไว้เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลดีต่อไป

6. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และครูภาษาไทย มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรมาก ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะภาษาไทย ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เช่น พูดโต้วาที ฟังปาฐกถา แข่งขันการอ่านทำนองเสนาะ ประกวดการเขียนเรียงความ ฯลฯ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น แบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จัดกิจกรรมการแสดงละคร เพื่อให้นักเรียนฝึกความคิดสร้างสรรค์ และการสนับสนุนให้ครูส่งเสริมนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมวิชาภาษาไทยกับสถานศึกษาอื่น ๆ เช่นการโต้วาที การแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพยอม ศรีหามัติ (2529: 120) พบว่า หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยมีการปฏิบัติการนิเทศมาก คือ การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะทางภาษาด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียนและสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ (2521: 326 - 328) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยไว้ว่า อาจจัดได้หลายอย่างตามลักษณะวิชา

เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย ซึ่งอาจแยกย่อยออกเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หลักภาษา วรรณคดี ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้อาจจัดอยู่ในรูปของการแสดงละคร จัดนิทรรศการ การโต้วาที การบรรยาย การอภิปราย การทนายปัญหา การประกวดการแข่งขัน และอื่น ๆ ตลอดจนการจัดตั้งชุมนุมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังพบว่ามี การจัดเวลาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน การจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ และการจัดทัศนศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในวรรณคดีไทย มีการจัดน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณี น้ำเพชร (2521: 115) ศศิยา ไสริสุขะโต (2524: 92) ชำนาญ ม่วงศรีศักดิ์ (2527: 70 - 71) และ กาญจนา สุวีร์ตนากร (2528: 85 - 86) ที่พบว่าในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการนิเทศด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์น้อย ครูได้รับการนิเทศด้านนี้น้อย และครูก็มีการปฏิบัติในด้านนี้น้อยไปด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูภาษาไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพราะมีชั่วโมงสอนและงานพิเศษมาก และผู้บริหารสถานศึกษาไม่ส่งเสริมในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ดังนั้น ผู้นิเทศควรจัดให้มีการอบรมสัมมนา และส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับระเบียบและวิธีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่น่าสนใจ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

7. ด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทย ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยและครูภาษาไทย มีความเห็นว่ามี การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทยมากได้แก่ การจัดหาหนังสือ ตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัยทางการศึกษา และด้านการเรียนการสอนภาษาไทย มาไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพยอม ศรีหามัติ (2529: 121) และ ชันทอง แสนอ้อม (2530: 96) ที่พบว่า ครูภาษาไทยมีความต้องการการนิเทศทางวิชาการด้านความก้าวหน้าทางวิชาการมาก เกี่ยวกับการจัดหาเอกสาร ตำรา ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า และนอกจากนี้จากการวิจัยพบว่า การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสดำเนินงานวิชาการในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย การส่งเสริมให้ครูมีโอกาสลาศึกษาต่อในสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีการจัดมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกนก ชำนาญเพชร (2530: 135)

และ สถาพร พันธุ์ประยูร (2530: 187) ที่พบว่า โรงเรียนได้จัดส่งครูเข้ารับการอบรม สัมมนา ด้านวิชาการต่าง ๆ ที่สถาบันอื่น ๆ จัดขึ้น และสนับสนุนให้ครูเลื่อนวิทยฐานะและลาศึกษา ต่อ ทั้งนี้ เพราะการส่งเสริมให้ครูมีโอกาสศึกษาดูงาน อบรม สัมมนา และลาศึกษาต่อ เป็นการ ส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทยให้ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและมี คุณภาพ ดังที่ สุวีธนา อุทัยรัตน์ (2525: 99 - 100) ได้กล่าวว่า ครูที่มีสมรรถภาพ ย่อมสามารถจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้ ถ้าครูขาดสมรรถภาพแล้ว แม้ว่าหลักสูตรจะ ดีเด่นเพียงใด ผู้เรียนก็ไม่สามารถพัฒนาตนเองได้เลย หากต้องการให้เด็กในอนาคตเป็นผู้มี ประสิทธิภาพจะต้องสร้างสมรรถภาพหรือพัฒนาครูให้มีสมรรถภาพเสียก่อน

ส่วนกิจกรรมการนิเทศภายในด้านการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของครูภาษาไทย ที่มีการจัดน้อย ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับ มัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงพยอม ศรีหามัติ (2529: 112) และ เอนก แยมบาน (2530: 194) พบว่า มีการจัดกิจกรรมการนิเทศเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูทำ การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยและการทำวิจัยเชิงปฏิบัติ มีการจัดน้อย ทั้งนี้ อาจ เป็นเพราะการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยต้องอาศัยระยะเวลา งบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิธีซึ่งเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากมาก

ดังนั้น ผู้ให้การนิเทศจึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการของ ครูภาษาไทย เพื่อครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาตัวครูให้เป็นผู้มีความรู้ ทันสมัยจะปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น

๘. โครงการพัฒนาการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียน มัธยมศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนมากเห็นด้วยกับรายละเอียดของโครงการพัฒนาการจัดกิจกรรม การนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยกเว้นข้อที่เกี่ยวกับสถานที่ ดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน มีความเห็นว่า ควรเปลี่ยนจากห้องศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน เป็นศูนย์ภาษาไทยของแต่ละจังหวัด หอประชุม เขตการศึกษา เปลี่ยนเป็นห้องประชุมสำนักงาน ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา ห้องเรียนเปลี่ยนเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะเวลาดำเนินการ ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่านมีความเห็นว่า ควรปรับปรุงระยะเวลาให้เหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้ และ ข้อที่เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน มีความเห็นว่า คำว่า "คณะกรรมการ คำเนินงาน" กว้างไป ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิคือ ถ้านำโครงการ

ไปปฏิบัติในระดับโรงเรียน ผู้รับผิดชอบคือผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
 ถ้าปฏิบัติในระดับกลุ่มโรงเรียน ผู้รับผิดชอบคือประธานกรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียน ถ้าปฏิบัติ
 ในระดับ เขตการศึกษา ผู้รับผิดชอบคือหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา และศึกษานิเทศก์
 ภาควิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

1. ควรมีความรู้ ความเข้าใจงานการนิเทศทางวิชาการทุกด้าน เพื่อสามารถให้
การนิเทศแก่ครูภาษาไทยได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ
2. ควรให้ความสนใจและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการนิเทศทางวิชาการแก่ครูภาษาไทย
อย่างสม่ำเสมอ
3. ควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการ ลาศึกษาต่อ และศึกษา
ค้นคว้า เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางวิชาการแก่ครูภาษาไทย
4. ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมการนิเทศทางวิชาการในหมวดวิชา
ไว้อย่างเพียงพอ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาไทย

1. ครูควรแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ
2. ครูควรให้ความสนใจการนิเทศ ยอมรับและศรัทธาผู้ให้การนิเทศเพื่อจะได้รับ
ความรู้ความเข้าใจและมีความแม่นยำในงานวิชาการทุกด้าน
3. ครูควรให้ความร่วมมือในการประชุมปรึกษาหารือวางแผนงานและแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นซึ่งกันและกันในหมวดวิชาอยู่ เสมอ
4. ครูควรปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยและนำเสนอโครงการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทยทุกด้าน เพื่อนำไปใช้ในการนิเทศภายในของหมวดวิชาภาษาไทย
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศภายในของหมวดวิชาอื่น ๆ อันได้แก่วิชาสังคมศึกษา วิชาพลานามัย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ